

den nye Paragraph, som Justitsministeren vilde have Thinget til at vedtage, siden de foregaaende Paragrapher jo dog forudsatte, at der kunde være Landsforrædere i det danske Foll. Svaret herpaa er alt givet forud. De andre Paragrapher ere jo kun en Ombannelse af de Straffebestemmelser, som vi allerede havde fra Arilds Tid af om Landsforræderi, Majestætsforbrydelse osv. Det ligger i Sagens Natur, at saadanne Bestemmelser maa findes i en Straffelov; men det Characteristiske ved den nye Paragraph var, at her fremkom Forslag om aldeles nye Straffebestemmelser, som vi ikke tidligere havde kjendt til, og som de Mænd, der i tretten Aar havde arbejdet paa Straffelovbogen, heller ikke havde kjendt eller tænkt paa, før de ved en ydre Leilighed bleve loflede til at indfætte dem i deres Arbejde. Den Forskel er dog umiskjendelig.

Schmann: Hvad jeg vilde sige, er allerede sagt, men jeg maa dog ogsaa for mit Vedkommende tage den Reservation, at jeg ikke ved mine Ytringer har opkøstet mig til Mellemmand mellem den ærede Justitsminister og Regjeringen. Jeg udtalte kun den Overbeviisning, at den endelige Afgjørelse først kunde tages af den ærede Minister, eller i alt Fald af Regjeringen i sin Heelhed, naar Sagen endelig foreligger, og bemærkede dernæst, at dette Tidspunkt endnu ikke er kommet. Min Udtalelse var især vigtigt motiveret ved, at et æret Medlem (Rosensørn-Teilmann) erklærede, at han, uagtet han ikke syntes om Totalindtrykket af den omhandlede Paragraph, dog vilde stemme for samme, uden at han derfor paaberaabte sig nogen anden Grund end den Stilling, som Ministeren havde indtaget dertil; at jeg ikke anseer mig for berettiget til at modsige, hvad den ærede Minister sagde om sin egen og Regjeringens Stilling til Sagen, er givet, men jeg føler mig desuagtet overbediist om, at en saadan lille Tude som denne Paragraph ikke vil være istand til at vælte et saa stort Ræs som en almindelig Straffelovbog, og at en enkelt Minister ikke vil kunne nægte at give sit Navn til Loven for denne Paragraphs Skyld. Ganske vist kan der være saa principielle Modsetninger tilstede ved

Opfattelsen af en Sag, at ingen Minister kan gaæ ind paa at give den sit Navn; men hvor der kun er Tale om en saadan ubetydelig Bestemmelse, som den, der her er Spørgsmaal om, vil det være overordentlig let at rydde en saadan Hindring afveien ved at afvente det Tidspunkt, da der kommer en Minister, som ikke vil tage i Betænkning at gaæ ind derpaa. Hvad Characteren af denne Paragraph angaaer, kan jeg ikke give den næstsidste ærede Taler Ret, naar han vil sætte dem dertil indeholdte Bestemmelse i Klasse med de to foregaaende Paragrapher. Disse indeholde ikke noget Studsmaal for den danske Nation, men saadanne Ting, som ikke kunne savnes, og heller ikke savnes i nogen som helst Straffelovbog, hvorimod den førstnævnte Bestemmelse stiller sig ganske anderledes i den Henseende. Jeg troer nu i det Hele taget, at det nuværende Tidspunkt er overmaade ugunstigt til at give politiske Lov; thi vi selv have sandelig haardt faaet at føle, hvor hvor sandt det Ord er, som Keiser Napoleon ved en høitidelig Leilighed har udtalt, at hele den gamle Retsorden i Europa enten ligger i Ruiner eller er isærd med at styrte sammen, og ikke blot samtlige romanske Throner beklædes af Tyrster, hvis Adkomst dertil hviler paa et revolutionært Grundlag, men ogsaa en af vor egen Konges Søner har bestegit den græske Throne paa Grund af en Revolution. Jeg siger, at en saadan Tid er overordentlig uheldig til at fremkomme med en politisk Straffelov, og i ethvert Tilfælde have vi en meget alvorlig Paamindelse om ikke at udvide Strafbarheden paa det politiske Gebeet udover den Grændse, som for Tiden er foreskrevet i vor Lovgivning. Thi det vilde være en dyb Affectation at ignorere, hvad jeg her i meget korte Træk har antydet, og som det vilde være en let Sag at føre meget videre.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at kunne frigjøre mig for at yttre et Par Ord, da det er blevet brugt som et Argument, at Paragraphen forelaa i Commissionens Arbejde og altsaa ikke kan antages at indeholde noget saa Urigtigt, som det nu fra Udvalgets Side er blevet paastaet. Jeg troer i Almindelighed